

Meridianul

Fondat în anul 1996

Singurul Grup de Presă
din județul Vaslui

marintvv@gmail.com
www.marindumitru.ro

www.tvv.ro
Tel 0744 231380

editorial

Iași-Vaslui-Bacău-Leova

marintvv@gmail.com ♦ secretcvint@yahoo.com ♦ Vaslui - 0235 361 236 ♦ Bârlad - 0235 419 494 ♦ Iași - 0744 231 380

Redacția Vaslui: str. Frunzelor nr. 2 ✉ Redacția Bârlad: str. Republicii 190 ✉ Redacția Iași: str. Cuza Vodă nr. 2

Vacanțe, vise, inițiative...

Acum vreo jumătate de secol citeam materiale din presă prin care se vorbea de o societate capitalistă dezabuzată, detractată, dezorientată. Dacă societatea socialistă s-ar fi dovedit superioară ea ar fi învins în istoria lumii dar lumea s-a întors la capitalism. Așadar societatea asta zugrăvită propagandistic în așa fel încât lumea să nu vrea este astăzi reîntronată în România. Ce se observă lesne este că favorizează mult mai mult inițiative, speculații, îndrăzneală. Foamea e mai puternică decât bunăstarea, droguri, etc și cum tot omul trebuie să mănânce trebuie să facă și altceva să-și umple mașul. Că se înmulțesc și hoții e o altă problemă.

Când am trecut prin fața statuii libertății din New York ni s-a spus că acest cadou al Franței era pus să acopere cumva colțul stâncos, gol al insulei. Ei, toți nebunii refugiați în America au făcut ca masivul stâncos să fie plantat cu zgârie norii pe care-i vedem astăzi. Astfel spus acolo s-a ridicat un oraș de tot interesul, s-a realizat portul și o infrastructură de epopee.

Și la noi ar trebui să apară construcții mărețe, asociații de diverse calibre și specialități, până la urmă rezultate care să ne mențină în bătălia pentru viață după care să ne putem astâmpăra foamea. Numai că ori n-avem destui nebuni, ori n-avem idei de excepție ori nu suntem nici macar în stare să urmăm exemple spectaculoase. Ne afundăm deci în spiritul provincial în care oamenii de cultură sunt vânați, afaceriștii sunt desființați, bătălia pentru limba română discreditată.

Inițiative? Da, sunt furturi, violuri, tâlhării. Dacă vreun cadru didactic reușește vreun cenaclu literar mai acătării este ușor de învinuit de abuzuri sexuale sau și mai mult. Recent un caz în Vaslui a prilejuit unor tâmpiți din presă să se năpustească asupra unui profesor cu mari realizări personale în domeniul culturii și educației. Sunt cam aceiași care de decenii n-au scris nici macar o notă favorabilă despre activitatea noastră care duce faima Vasluiului în toate punctele cardinale. Cine va mai reuși vreodată să aibă aproape 1300 de colaboratori din zeci de țări ale lumii din 4 continente. Idioții care s-au năpustit asupra profesorului n-au prea ezitat să-mi găsească tot delul de păcate.

Cât am făcut și voi mai face presă vom avea mereu atitudine pozitivă, constructivă, stimulatorie.

(M-am amuzat să aflu că niște creatori oarecari, vreo câțiva, vor să întemeieze Liga Scriitorilor Locali „Movila lui Purcel”. Bine că înființați și voi ceva, copilași)

Cândva a exista visul unui aeroport la Vaslui. Proiectul luat îndelung în derâdere ar fi situat orașul Vaslui într-un centru economic important așa că e mai bine că mai pasc vacile pe acolo pe unde trebuia să fie aeroportul.

Ca idee și pe aici se mai nasc creatori și îndrăzneți cu toate că deștepții pleacă la mai bine și rar mai vine de pe-aiurea careva. Vacanțele ar putea să fie perioade de meditație și inovație. Migrația materiei cenușii este blestemul acestui loc.

Stimate Domnule

Prof. dr. Dumitru V. Marin,

am primit cu mare bucurie Meridianul nr. 1 / 2026, intrat în cel de al 11-lea an al apariției!

Bucuria mi-a fost dublată, ba chiar și mai mult, de faptul că, în ciuda unor situații potrivnice cu care vă confrunțați, spre regretul nostru, de ceva vreme, Dumitru V. Marin merge înainte, fiind liderul cultural și spiritual al Vasluiului, al țării întregi, cu largi ecouri reverberate peste meridianele mapamondului.

La Mulți Ani înainte, cu sănătate și optimism, puși ca întotdeauna la temelie culturii vasluiene și românești!

Personal, mă pregătesc pentru cea de a 85-a aniversare a Dv. la care, mă rog la Dumnezeu, să vă pot fi și de astă dată alături.

Cu prețuire, M. Caba

Marti, 28.04.2028 a avut loc
Simpozionul Internațional
Omagiu Cărții și Culturii
Vasluiene,
ediția a XVIII-a,
Vaslui 2026

Detalii pe
<https://www.facebook.com/profile.php?id=100015854628741>

Cuprins:

/Ora de istorie pag. 2

/Cronica săptămânii pag. 5

/Cultură-Umor pag. 8

/Colțul de poezie pag. 10

/Publicitate pag. 11

D.V. Marin este astăzi TEZAURUL UMAN VIU al județului (prof. dr. Luminița COZMEI, Ziua Presei Vasluiene)

ora de istorie

ISTORIA ÎN IMAGINI

Volendam, Holland, 1904

(sursa foto: Quora.com)

Poliția rutieră: Baku, Azerbaijani SSR, 1970

(sursa foto: Snapshot of History)

Pentru publicarea materialelor dumneavoastră în ziar/revistă

materialele trebuie să respecte următoarele reguli:

- **textul trebuie trimis în format Word, editabil**
- **numele fișierului Word trebuie bine să conțină și numele dumneavoastră,**
- **la fel și pozele - de preferat format jpg.**
- **materialele în format PDF vor fi publicate cu întârziere, este posibil să conțină greșeli de ortografie și punctuație.**
- **vă rugăm să trimiteți materialele în timp util ca să le putem selecta și prelucra.**

Vă dorim multă inspirație și putere de muncă.

Cu drag, redacția.

Marcel Guguianu – poetul marmurei și sculptorul eternului feminin

Destinul lui Marcel Guguianu stă sub semnul unei simetrii biografice: s-a născut la 28 iunie 1922, în Bârlad, și a trecut în eternitate la 12 iunie 2012, la București. Între aceste două repere cronologice s-a desfășurat o existență consacrată artei în care sculptura a devenit nu doar profesie, ci formă de cunoaștere și expresie spirituală.

Pentru el, creația nu a însemnat simpla modelare a materiei, ci revelarea frumuseții ascunse în piatră. Artist de anvergură internațională, filantrop, publicist și om de cultură, ocupă un loc de seamă în sculptura românească a secolului XX. Opera sa, marcată de armonie, eleganță și rafinament, reflectă o neobosită preocupare pentru perfecțiunea limbajului plastic.

Fiu al cofetarului Ioan Guguianu și al nouălea dintre cei 11 frați, viitorul artist a crescut într-o familie respectată, petrecându-și copilăria în atmosfera patriarhală a orașului moldav. Tot aici a urmat primele clase, iar studiile secundare le-a continuat la Galați. Înclinația sa timpurie către frumos s-a concretizat în anul

1933, când a început studiul sculpturii la Școala de Arte și Meserii din Bârlad. Talentul său remarcabil l-a condus, mai târziu, în capitală, unde a urmat cursurile Școlii de Belle-Arte.

Anii de formare petrecuți în această prestigioasă instituție au fost decisivi. Acolo l-a întâlnit pe marele sculptor Cornel Medrea, unul dintre maeștrii artei românești moderne, care i-a devenit profesor, mentor și protector. Sub îndrumarea acestuia, și-a însușit respectul față de material, disciplina construcției volumelor și exigența expresiei sculpturale.

În paralel cu studiile de la Belle-Arte, între 1941 și 1945, tânărul a audiat prelegeri la Facultatea de Filosofie, precum și cursuri în cadrul Academiei Regale de Muzică și Artă Dramatică. Această deschidere către teatru, regie, literatură și muzică i-a modelat profund viziunea asupra condiției umane. Toate aceste experiențe și-au pus amprenta asupra sensibilității sale creatoare. De aceea, sculpturile sale par să danseze, să cânte sau să exprime o stare poetică, depășind însăși materialitatea formei.

După absolvire, s-a reîntors la Bârlad, unde a activat ca profesor de desen și caligrafie. Ulterior, a lucrat ca tehnician proiectant și s-a implicat în restaurarea unor monumente istorice din Moldova. În această perioadă, a participat constant la expoziții organizate în țară, construindu-și treptat un nume respectat în mediul artistic românesc.

Prima sa operă de referință a fost „Răpirea lui Ganymede”, realizată în 1943. Această piesă inspirată din mitologia antică a prefigurat debutul său expozițional oficial din anul 1948.

Anul 1956 a marcat o nouă etapă importantă în cariera sa. Stabilizat definitiv la București și devenit membru al Uniunii Artiștilor Plastici, sculptorul și-a afirmat personalitatea într-un mod tot mai vizibil. A început să participe la mari expoziții internaționale, iar lucrările sale au ajuns în importante centre culturale precum Roma, Paris, New York, San Marino sau Miami.

De-a lungul întregii cariere, interesul pentru simbol, mit și transcendență a rămas una dintre constantele creației sale. Demersul său artistic s-a distins prin căutarea neconținută a perfecțiunii. Marcel Guguianu nu a urmărit reproducerea fidelă a realității, ci captarea esenței acesteia. În sculpturile sale, anatomia se simplifică, liniile devin fluide, iar formele sugerează o stare de plutare și libertate. Marmura și bronzul dobândesc o delicatețe neașteptată, transformându-se în expresii ale grației și ale mișcării.

În centrul creației se află femeia transfigurată artistic, ridicată la rangul unui simbol al frumuseții și al forței creatoare. Nimfe, muze, dansatoare, maternități și personaje inspirate din mitologia greco-romană compun o galerie de imagini caracterizată prin eleganță, armonie și echilibru.

Criticii au observat că nudurile sale nu sunt simple exerciții de virtuozitate tehnică, ci o încercare profundă de a surprinde misterul frumuseții și al creației. Muzica, zborul, iubirea și aspirația către absolut revin frecvent în creația sa sculpturală, definind una dintre direcțiile fundamentale ale viziunii sale artistice.

Dintre toate plâsmuirile sale, „Ciocârlia” ocupă un loc aparte. Considerată capodopera artistului, această sculptură reprezintă sinteza ideală a concepției sale estetice. Silueta alungită și ascensională sugerează simultan zborul, cântecul și dorința omului de a depăși limitele existenței pământești. Lucrarea a dobândit o remarcabilă notorietate internațională, devenind în 1995 emblema Diviziei de Cultură din cadrul Băncii Mondiale, cu sediul la Washington. În această compoziție, materia se desprinde de propriile constrângeri și devine manifestarea unei energii pure, orientate către lumină și înălțare.

Întreaga sa activitate poate fi privită ca o încercare continuă de a uni elementul concret și dimensiunea spirituală într-o formă plastică unitară. Artistul însuși mărturisea: „Ale mele marmure au sufletul unor picături de rouă.” Afirmația redă perfect legătura sa profundă cu materia pe care o modela. Pentru el, marmura nu era o masă inertă, ci o structură latentă de viață, care aștepta doar să fie eliberată prin actul creației.

Bibliotecar, Luciana Macovei
(continuare în numărul următor)

D.V. Marin este astăzi TEZAUURUL UMAN VIU al județului (prof. dr. Luminița COZMEI, Ziua Presei Vasluiene)

... 3 proprietăți vasluiene:

- **Dimitrie Cantemir** cu care se împăunează istoria locală;

- **Constantin Tănase** care nu e tatăl Festivalului Umorului (pe care l-am făcut noi), ci, un mare artist bucureștean. Teatrul de revistă i-a datorat multe trepte în evoluție. Emblemă de răs... care nu ne face de răs.

- **DVMarin**, cel mai mare jurnalist vasluian din toate timpurile.

Dimitrie Cantemir a crescut la Constantinopol și a migrat în Rusia; Născut într-o comună, **Constantin Tănase** a înnobilit capitala și țara cu ta-lentul său. **Dumitru Marin** cel mai important reprezentant cultural din ultimii 53 de ani, s-a născut la Giurgioana-Bacău, dar opera lui a ajuns în 32 de țări, singurul care a muncit în și pentru Vaslui.

Și alții care-s mai reprezentativi, tot adoptați sunt.

Mândria vasluienilor pare destul de feștelită!!!

Dumitru V. Marin

În ziarul Meridianul a început publicarea în serial a volumului „Cotitura... de la Cotul Donului” de prof. dr. Dumitru V. Marin

**COTITURA...
DE LA COTUL DONULUI
(sau, locul de unde a început schimbarea lumii)
Război - dragoste – tragedie – istorie - viață
Timpuri în momente alternative**

(continuare din numărul trecut)

Gabriela Vasilescu

- „Procesul Marii Trădări Naționale” - „Procesul” și sentința

Evenimentele și faptele din timpul procesului din mai 1946, intitulat Procesul Marii Trădări Naționale. „Un proces judiciar [...] care s-a desfășurat în condițiile unui total dispreț față de legi” și care, conform opiniei generalului Ioan Dan - „nu poate să rămână în istorie ca definitiv judecat”[20], mai ales că, prin intermediul justiției s-au declarat și judecat o serie de recursuri extraordinare, ajungându-se la achitarea unor persoane condamnate în anii anteriori. Este cazul lui Lucrețiu Pătrășcanu, Vasile Luca și mulți alții. S-ar putea replica aici că Mareșalul nu are nevoie să fie reabilitat. Se poate! Însă nu trebuie ignorat faptul că, în mai 1946, nu au fost judecați numai oamenii, a fost defăimat un regim întreg. Totodată, a fost atacat un principiu elementar al existenței fiecărui popor, acela al apărării pământului strămoșesc. După aprecierile judecătorilor de atunci, cel mai grav fapt comis de Mareșalul Ion Antonescu a fost acela că a avut tăria să afirme, că: „Prefer mai bine să mor în mocirlă în România Mare, decât în paradis în România mică”.

Și a murit, chiar dacă numai o singură dată, la 1 iunie 1946, înainte să împlinească 64 de ani. Execuția, după aprecierile făcute de mai mulți istorici (printre care și prof. univ. dr. Gheorghe Buzatu), a fost „un spectacol-măcel, la care Mareșalul și trei dintre colaboratorii săi principali (Mihai Antonescu, Const. Piky Vasiliu și Gh. Alexianu) au « cooperat din plin », căci cu toții, au dovedit că au știut să moară!”[21]. Pelicula cu scena execuției de la Jilava, „provoacă involuntar admirația dar nu față de „justițiarilor” anului 1946, ci față de „criminalii de război”, cum au fost supranumiți condamnații[22].

La finalul acestor rânduri, aș propune celor ce au avut răbdarea să le parcurgă, să încerce să fie pentru un moment judecătorii acelor zile tensionate. Noi am pus la dispoziție documente și mărturii, sentința a fost pronunțată, însă verdictul vă aparține[23].

I. Câte ceva despre holocaust... Horvath

Apărând adevărul și omagiind pe Eminescu și personalitățile românești apărăm ȚARA.

Valentina Lupu

22 ian. 2023, 19:58

Mult stimată doamnă prof. Valentina Lupu,

Am avut timpul necesar să citesc despre apărarea adevărului, a țării noastre, a adevărului istoric. Cine l-o fi pus pe Horia Patapievică „șef la Institutul Cultural Român, când el nu este român? Chiar nu se poate schimba în bine o astfel de situație?

Istoria trebuie să mai aducă la lumină și altele cum ar fi adevărul despre Ceaușescu pentru că a fost judecat și ucis fără drept de apărare. Ce crime a făcut când salvase România și nu mai aveam datorii? Se dezvoltase industria, erau contracte și produse românești exportate în toată lumea. Acum ce avem? Se aduce totul din afară parcă am fi săracii lumii.

Doamne ajută să se facă dreptate!

Stimate Doamnă Robert Horvath,

Vă mulțumesc și vă felicit pentru curajul de a spune adevărul despre HOLOCAUST, cât și pentru simțirea și responsabilitatea de care ar trebui să dea dovada toți cetățenii României indiferent de origine și credință. Cred că era și este util să precizați data la care ați „adresat” scrisoarea fostului rege al României, Mihai I, și dacă ați primit răspunsuri și confirmare de primire și de la fosta Casa Regală și desigur și data și locul intervenției Domniei Voastre la „Comisia Wiesel” ori la „Comisia pentru cercetarea crimelor comunismului” condusa de politologul, și comunist și evreu, Vladimir Tismăneanu”.

„Voi trimite scrisoarea Domniei Voastre și cunoscuților mei de internet cu rugămintea să fie mediatizată prin toate căile de care dispun, deși sunt tare nedumerit de ce evreii de bună credință față de adevăr și România nu au reacționat și nu reacționează la neadevărurile, exagerările, acuzațiile și denaturările Comisiei Wiesel, de care profită „Industria Holocaustului” - repudiată de scriitorul evreu Norman Finkelstein”.

„The Holocaust Industry: Reflections on the Exploitation of Jewish Suffering is a 2000 book by Norman Finkelstein arguing that the American Jewish establishment exploits the memory of the Nazi Holocaust for political and financial gain and to further Israeli interests. According to Finkelstein, this „Holocaust industry” has corrupted Jewish culture and the authentic memory of the Holocaust.” ...precizare preluată de pe internet.

Cu stimă și aprecieri deosebite

Virgil Ciucă, New York, 01/16/2023

From: Robert Horvath

Date: January 16, 2023 at 5:10:37 AM EST

To: Gica Manole

Subject: Re: Răsp.: Adevărul istoric!

UN FAPT NECUNOSCUT ROMÂNILOR!

După scrisoarea mea, și la insistențele mele, Regele Mihai s-a dus la Radio și a declarat: Antonescu a făcut tot ce este posibil să-i salveze pe evrei!

Această declarație care încheie Comisia Wiesel, nu a fost preluată de media română!!!

Maestre, Trimit atenției dv, aceasta scrisoare. Mulțumesc pentru atenție.

Robert Horvath NY

NEAMUL ROMÂNESC – revistă de opinie, dezbatere și istorie contemporană

Robert Horvath: „Români, criminali sau eroi?”

Stimate doamnă editor

Folosesc acest prilej pentru a vă mulțumi și a vă arăta aprecierea mea pentru demnitatea și competența Dumneavoastră profesională. Pentru că noua clasă oligarhică – formată din foști comuniști și securiști – merge cu minciuna și cinismul prea departe și România este tratată ca o colonie, vă rog să publicați materialul de mai jos. El conține o scrisoare deschisă adresată Regelui Mihai I al României. Ținând seama că Raportul Wiesel asupra Holocaustului reprezintă o palmă adresată tuturor, cred că a sosit momentul ca regele Mihai I, spunând adevărul, să deschidă o cale reală recuperării Istoriei României.

(continuare în numărul următor)

Biblioteca Municipală "Mihai Ralea" Huși

**DIPLOMĂ
DE
EXCELENȚĂ**

se acordă

d-lui prof. dr. **DUMITRU V. MARIN**
pentru contribuția la dezvoltarea
vieții culturale și publicistice vasluiene.

aprilie 2021

Manager,
jr. Alina Cipriana Tudose

D.V. Marin este astăzi TEZAURUL UMAN VIU al județului (prof. dr. Luminița COZMEI, Ziua Presei Vasluiene)

Nou număr al revistei „Anghelos”

În peisajul publicațiilor culturale și spirituale contemporane, revista „Anghelos” își reconfirmă menirea de a fi un spațiu de dialog între credință, cultură, literatură și reflecție asupra valorilor fundamentale ale societății românești. Sub coordonarea atentă a părintelui Dan D. Gârjoabă, cunoscut teolog, publicist și animator cultural, a apărut nou număr al revistei, care oferă cititorilor un conținut bogat, divers și relevant pentru preocupările intelectuale și spirituale ale prezentului. Revista este menționată ca numărul 70 al publicației culturale și spirituale coordonate de părintele Gârjoabă, continuând o tradiție editorială temeinic consolidată. Sunt reunite contribuțiile unor autori consacrați din domeniul teologiei, literaturii, criticii literare, istoriei culturii și jurnalismului cultural, configurând un veritabil mozaic intelectual în care dimensiunea spirituală se împletește armonios cu reflecția estetică și cu analiza fenomenului cultural contemporan.

Un loc important îl ocupă studiul dedicat marelui sculptor Constantin Brâncuși, semnat de preotul și cercetătorul Valentin Bugariu. Materialul, realizat în contextul împlinirii a 150 de ani de la nașterea artistului, propune o abordare complexă a personalității și operei brâncușiene, insistând asupra fundamentului creștin al creației sale și asupra influenței spiritualității ortodoxe în definirea universului artistic al sculptorului. Autorul evidențiază dimensiunea religioasă a existenței lui Brâncuși și rolul credinței în configurarea unei opere care a depășit granițele României, devenind patrimoniu universal.

Dimensiunea criticii și a reflecției literare este reprezentată printr-o serie de cronici și eseuri dedicate unor apariții editoriale recente. Astfel, profesorul Romeo Aurelian Ilie analizează volumul de poezie *În cădere*, becurile se aprind al poetului Savu Popa, remarcând evoluția discursului liric al autorului și aprofundarea unor teme existențiale și filosofice care definesc noua sa etapă creatoare.

O contribuție deosebită aparține și Angelei Simionca, reprezentantă a Bibliotecii Județene „Petre Dulfu” din Baia Mare, care semnează un amplu studiu critic consacrat volumului *Taina poruncilor* de Radu Botiș. Autoarea apreciază lucrarea drept o construcție lirică de mare densitate reflexivă, în care poezia devine instrument de cunoaștere și explorare a profunzimilor conștiinței umane. Analiza surprinde caracterul meditativ al volumului și modul în care acesta propune o redescoperire a sensurilor spirituale într-o societate dominată de fragmentare și grabă.

Revista acordă spațiu generos și creației literare contemporane. În paginile sale sunt publicate poezii, eseuri și texte de reflecție aparținând unor autori preocupați de raportul dintre om și transcendent, dintre experiența cotidiană și dimensiunea sacralului. Se remarcă textele semnate de Maria Donan-Nemea, în care perspectiva panteistă și interogația metafizică sunt valorificate poetic, precum și meditațiile spirituale ale părintelui Dan D. Gârjoabă, dedicate marilor sărbători creștine și semnificațiilor lor pentru omul contemporan.

Un alt segment important al publicației este rezervat evocărilor culturale și recuperării memoriei unor personalități marcante ale culturii române. Cititorii regăsesc studii despre Mihai Eminescu, Aron Pumnul, George Coșbuc, Aron Cotruș, precum și materiale dedicate unor personalități ale vieții culturale din Banat și Transilvania. Aceste contribuții demonstrează preocuparea redacției pentru cultivarea memoriei culturale și pentru valorificarea patrimoniului spiritual românesc. De asemenea, revista consemnează evenimente culturale și educative desfășurate în comunitățile locale, ilustrând implicarea activă a Bisericii și a instituțiilor culturale în formarea tinerelor generații. Un exemplu îl constituie prezentarea activităților desfășurate în cadrul Școlii de Vară organizate la Parohia Sânmihaiu Român, eveniment care a reunit copii, profesori, preoți și oameni de cultură într-un demers educativ și recreativ desfășurat sub semnul valorilor creștine.

Noul număr al revistei aduce în atenția cititorilor o bogată diversitate de teme și autori, într-un dialog fertil între literatură, istorie, spiritualitate și cultură. Criticul literar și editorul Dr. Daniel Luca semnează cronica volumului *Dosarele Fluturilor*

scris de Anca Hus, iar Pr. Prof. Dr. Theodor Damian propune o profundă incursiune în universul intelectual al lui Ion Biberi, analizând corespondențele filosofice ale actului poetic. Ciurean Tănase evocă emoționant Povestea copilului crescut în stupină, în timp ce Ghiță Blejușcă readuce la viață imaginea satului tradițional de altădată. Dimensiunea spirituală este ilustrată prin reportajul scriitoarei Vali Șerban despre lumina credinței de la Mănăstirea Sihăstria Rarăului, totodată prin reflecția profesorului Dr. Emilian Popovici asupra Pildei vameșului și fariseului, precum și prin mărturia scriitoarei Veronica Balaj despre cetatea Bethleemului, locul unde timpul pare să respire altfel. Pr. Daniel Smuc ne poartă spre istoria unei cetăți cavaleresti teutone de pe malul Vistulei, iar Prof. Dr. Ioan Traia analizează religiozitatea operei lui Eminescu.

Pagini consistente sunt dedicate personalităților culturale: profesorul Gheorghe Sinescu evocă figura jurnalistului timișorean Constantin Mărășcu, Gabriel Bujancă îl readuce în atenție pe marele doinitor bănățean Dumitru Constantin, iar Prof. Dr. Daniela Văleanu surprinde entuziasmul primei ședințe a Cenaclului „Cornel Ungureanu” al Filialei Timișoara a Uniunii Scriitorilor din România. Florica R. Cândea semnează o evocare a gazetăriei și cărturăriei arădene, Liliana Moldovan oferă o sensibilă cronică literară, Zenovia Zamfir vorbește despre spațiul natal al Mitropolitului Bartolomeu Anania, iar Nicolae Suciuc aduce un meritat omagiu lui Nicolae Băciuș.

Istoria națională este reprezentată prin cronica prof. dr. Mirela Mocan la volumul Horea, Cloșca și Crișan în istoria românilor (1784–1785), semnat de Ioan Todea și Manuela Anghel, precum și prin articolul Prof. Monica M. Condan dedicat celor 160 de ani de la debutul literar al lui Mihai Eminescu. Carina-Anca Baba explorează punțile biografice dintre Eminescu și Slavici prin personalitatea doctorului Ioan Hosan, iar Iosefina Schirger realizează o amplă cronică de întâmpinare consacrată volumului despre gândirea critică filosofică a lui Petru Ababii.

Numărul este întregit de povestirea Pictorița de Lilioara Macovei și de rubrica „Rânduri de gânduri”, care reunește versuri semnate de Robert Șerban, Silvia Negru, Costel Stancu, Pr. Marcel Miron, Florica Munteanu Cuc, Aura Lușșescu, Mariana Moga, Nastasia Popa, Cristian Gabriel Moraru, Eugen Dorcescu, Mărioara Vișan, Carmen Tania, Ovidiu Oana Pârâu și Mirela Cochechi. Prin bogăția tematică, diversitatea colaboratorilor și nivelul intelectual al materialelor publicate, noul număr al revistei „Anghelos” confirmă rolul acestei publicații ca important reper al vieții culturale și spirituale românești. Revista continuă să ofere un cadru de întâlnire între teologie, literatură, istorie, critică și reflecție morală, promovând dialogul dintre tradiție și contemporaneitate și reafirmând importanța valorilor creștine în spațiul cultural actual.

Radu Botiș

Membri al Uniunii Ziariștilor Profesioniști din România (UZPR)

WWW.TVV.RO

Horoscopul lunii

<p>Berbec (21 mar - 20 apr) <i>În curând veți pleca în concediu dar studiați buletinele meteo.</i></p>	<p>Taur (21 apr - 21 mai) <i>Veți câștiga niște bani și apar niște responsabilități...</i></p>	<p>Gemeni (22 mai - 21 iun) <i>Vi se deschid noi oportunități în afaceri sau o promovare.</i></p>	<p>Rac (22 iun - 22 iul) <i>În curând veți câștiga niște bani asta implică o muncă suplimentară.</i></p>	<p>Leu (23 iul - 22 aug) <i>Veniți cu bateriile încărcate dar trebuie să vă menajați.</i></p>	<p>Fecioară (23 aug - 22 sept) <i>Este bine să îți amintești cum ai depășit momentele grele.</i></p>
<p>Balanță (23 sept - 22 oct) <i>Echilibrul interior te va ajuta în această lună să treci de probleme.</i></p>	<p>Scorpion (23 oct - 21 nov) <i>Deși ai probleme financiare, familia te ajută. Unii prieteni nu prea.</i></p>	<p>Săgetător (22 nov - 20 dec) <i>Ai căpătat un nou statut social, îți vei conduce viața cum dorești.</i></p>	<p>Capricorn (21 dec - 20 ian) <i>Locul natal te cheamă dar viața este acolo unde ți-o faci.</i></p>	<p>Vărsător (21 ian.- 20 feb.) <i>Trăiești făcând economii, cea mai grea este adaptarea.</i></p>	<p>Pești (21 feb. - 20 mart.) <i>În fiecare an vara este anotimpul vacanțelor pe care le-ai așteptat.</i></p>

D.V. Marin este astăzi TEZAUURUL UMAN VIU al județului (prof. dr. Luminița COZMEI, Ziua Presei Vasluiene)

7 CĂRȚI

Sâmbătă 6 iunie 2026, la ora 11:00, în foaierea teatrului „V.I.Popa” din Bârlad, a avut loc o lansare de carte a doamnei Viorica Laurent-Cîmpeanu. A lansat nici mai mult nici mai puțin de... 7 cărți:

1.Acolo unde șoptește sufletul 2.Pe drumul vieții 3.Flori de gând 4.Poeme arzătoare 5.O lume plină de povești 6.Atemporal 7.Moștenirea. Participantă și foarte atentă la vorbitori, am compus așa cum îmi este obiceiul câte un catren celor care au analizat, detaliat, lădat și admirat activitatea franțuzoaicei născută la Florești.

*Unde m-a dus umbrelul? „Acolo unde șoptește sufletul”...
„Pe drumul vieții” cel cotit cu VIORICA m-am găsit,
Am povestit, scris, rând cu rând minuni ce nasc din „Flori de gând”.
Că e furtună sau e soare ne vin „Poeme arzătoare”,
„O lume plină de povești” ce-a fost cândva și-n care ești.
Supus uman „Atemporal” dând zilnic un extemporal
Că e firesc și ne e firea să ne păstrăm toți „Moștenirea”!*

Catrene pân' la Florești și în Franța le găsești!

1.CASSIAN MARIA SPIRIDON, poet, eseist, director și editor, revoluționar român, președintele Uniunii Scriitorilor, Filiala Iași

*În urbea noastră a mai fost poftit, la teatru prima oară a venit
Că ceilalți frați, ce sunt mari scriitori, mi l-au purtat pe altfel de cărări.
Pe VIORICA dacă omul o citește află că scrisul a salvat-o sufletește
Și a luptat ca o leoaică an de an s-aducă ce e veșnic și uman!*

2.TRANDAFIR SÎMPETRU, scriitor, poet și antreprenor român; președinte al Asociației Mondiale a Poeților

*E atât de mare, bârlădeni, că-i șeful scriitorilor europeni;
Pe VIORICA a citit și-a studiat, nu a iertat nimic din ce a publicat,
A spus că poezia ei rămâne și pentru-acum și pentru mâine
Că are ca principiu permanent: iubirea ce rămâne fundament!*

3.DUMITRU V. MARIN, profesor doctor, editor, jurnalist, scriitor

*Este un moldovean, celebritate; e primu-n foarte multe și de toate;
Rămâne un tezaur viu pentru Vaslui și nu-și arată vârsta dumnealui
Că e activ, muncește și citește, organizează, scrie, tipărește,
Este iubit dar e și contestat, cum să nu fie, Doamne,-aplaudat!*

4.DOINA GURITĂ, poetă, traducătoare, jurnalistă, critic literar, promotor cultural, ambasador cultural și consilier guvernamental pe cultură, jurnalism,

*...
Funcții multe ea deține, că de mine, mi-e rușine...,
Mai are, doar; 5(cinci) copii, plus și cărți de poezii:
19(nouășpe), multe, puține, viitoru-i aparține
Că e un ambasador mândria românilor!*

5.VERONICA-SIMIONICA HASNAȘ, manager al Centrului Stomatologic Municipal Bălți și medic stomatolog-pediatru, membru al Asociației Poeților Mondiali

*Este foarte premiată și foarte apreciată
Pe ambele maluri de Prut, încă de la început.
Despre VIORICA spune c-are un destin anume
Construit cu demnitate și cu sensibilitate.*

6.ICA GRASU, membru în Liga scriitorilor filiala Brașov

*Din Vaslui este, de-a noastră; a trecut zarea albastră
Și-a spus că limba română, veșnica aici stăpână,
Crează punți, călătorește și pe noi toți ne unește.
Găsim în literatură sufletul pus în cultură!*

7.DAFINA PLĂCINTĂ, fosta profesoară de istorie a Vioricai, de la Școala Florești, județul Vaslui, acum pensionară

*Bine ea își amintește și acum ne povestește
Vremurile ce-au trăit, VIORICA a muncit
Și lipsea des de la școală, nu c-ar fi avut vreo boală!
Nu știa ce-i copiatul, o avea cu învățatul!*

8.DOINA MARCU, fost cadru didactic de elită în satul natal Florești, acum pensionară

*În câteva vorbe-alese am aflat pe înțelese
Că Floreștiul se mândrește cu o floare ce trudește
Pe altarul scrisului și cu Mănăstirea lui.
Plânge, râde și tânjește, VIORICA-n cărți trăiește!*

9.IONEL DORIN, inginer, scriitor, membru U.Z.P.R.

*A citit cu foc și dor din foaia la purtător;
VIORICA bunăoară are dragoste de țară
Și de neamul românesc și pe ele azi, slăvesc.
Declarația ce vine știm sigur, îi aparține!*

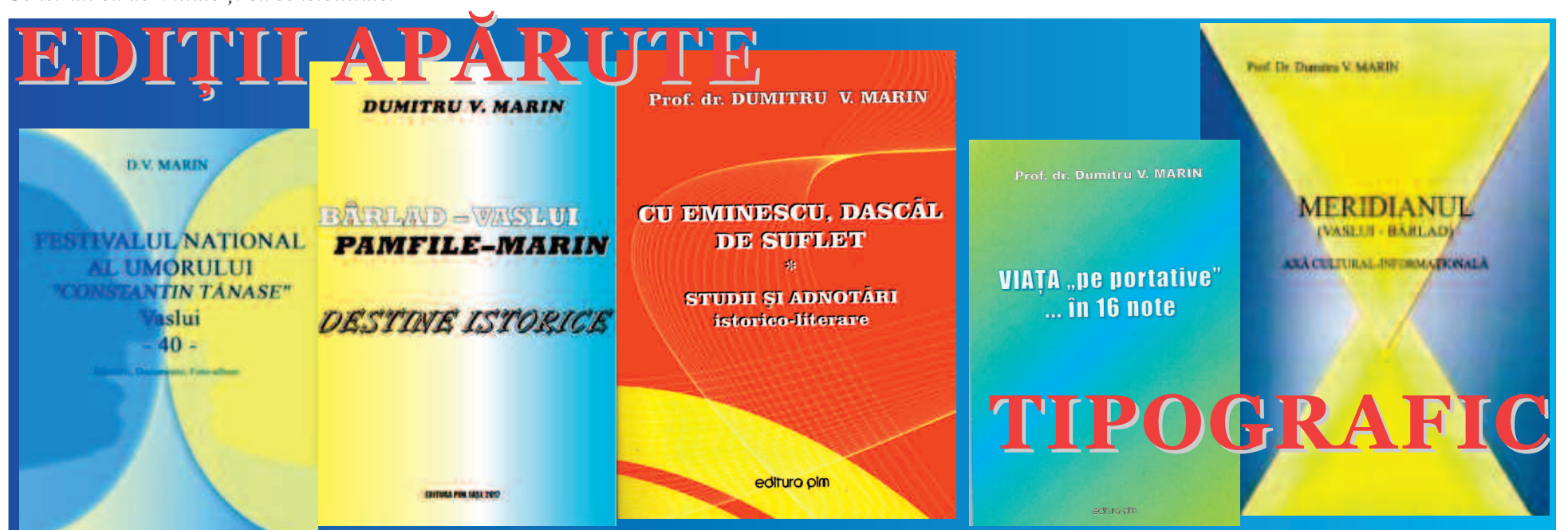
10.MARCEL ANGHEL, actor, directorul Teatrului „V.I.Popa”, Bârlad

*E supus la o-ncercare grea de tot, necazu-i mare
Fiindcă-o carte i s-a dat, VIORICA l-a rugat
Să citească-o poezie, la prima vedere fie;
Talentul e confirmat, numai nu am lăcrimat!*

11.LILIANA MOGA, bibliotecar la Biblioteca Județeană „Nicolae Milescu Spătarul”, Vaslui

*A spus că abia așteaptă să facă această faptă:
Cele 7 cărți lansate, iute, pe nerăsuflăte
Vrea cu drag să le citească, patrimoniul-mbogătească
A bibliotecii care este binecuvântare!*

de Lăcrămioara-Iolandina IVAN

D.V. Marin este astăzi TEZAUURUL UMAN VIU al județului (prof. dr. Luminița COZMEI, Ziua Presei Vasluiene)

Luceafăr viu pe fruntea țării mele

„Nu credeam să-nvăț a muri vreodată...”
— versul care deschide una dintre cele mai profunde meditații eminesciene asupra destinului uman, răsună astăzi, cu o emoție aparte. În Ziua comemorării lui Mihai Eminescu, ne amintim că, deși poetul a părăsit lumea celor vii, opera sa a învins timpul. Eminescu nu a murit în conștiința neamului, ci continuă să trăiască prin cuvântul său nemuritor, luminând generații întregi cu frumusețea și adevărul poeziei sale...

Luceafăr viu pe fruntea țării mele

Și dacă dorul ar fi dor,
Cum l-a cântat în versuri Eminescu,
Ar arde-n piept ca un fior,
Din dragostea de neam, firește...

Și dacă cerul ar vorbi
Cu glas de înger și izvoare,
Pe Eminescu, Soarele, l-ar proslăvi
Ca pe un legământ de țară...

Și dacă luna s-ar lăsa
Pe prag de vis și rugăciune,
Ar aduna în vers ființa sa,
Lumina vremii, cu al său nume...

Și dacă zorii lin s-ar frânge
Sub pașii lumii zbuciumate,
Eminescu-n cer ar plânge
Prin stele, doinele uitate...

Și dacă timpul s-ar opri
În ceas de vis și neuitare,
Un singur vers din Eminescu,
Ar fi hotăr de alinare.

Și dacă plopii fără soț
Ar îngâna tăcerea, fremătând
În zări s-ar zbate-un nor de foc,
Un imn de pace pe pământ...

Și dacă neamul va-nnopta
Sub greul zilei fără stele,
Versul lui Eminescu-ar lumina,
Ca un Luceafăr viu, pe fruntea țării mele...

Și dacă dorul răătăcește
Prin vânt străin și câmp de gheață,
Din versul lui, azi, înflorește
Un cântec drag, o rugă ce ne-nalță...

Cu mult respect și urări de bine,
Veronica Simionica-Hasnaș.

EL

La vremea verii timpurii,
Când arșița tot urcă-ncet,
Iar teii cântă simfonii,
Ne prinde dorul de POET

Și-atunci, cu sufletul vibrând,
Uitând de grijile lumești,
Purtând tot versul LUI în gând,
Ne îndreptăm spre Ipotești.

Aici, în Templul Poeziei,
Pășim ușor, tiptil, discret
Și toate-n jur parcă ne-mbie
Să ne pătrundem de POET.

Aici e locul drag și sfânt
Al efigiei unui neam,
Aici aflăm tainic pământ
Ce-a zămislit și râu și ram.

Aici sunt doine și eresuri,
Aici mai e un singur dor,
Aici, ca nouri lungi pe șesuri,
EL stă deasupra tuturor.

Cu-a sa gândire dezinvoltă,
Cu suflet viu și cuget teafăr,
S-a înălțat mereu spre boltă,
Fiind Lumină de Luceafăr.

Trudind să caute cuvinte
La toate câte sunt firești,
EL este- adevărat Părinte
Al limbii noastre românești !

EL însuși este viața noastră
Cu-al ei bogat și grav registru,
Din munți și pân' la marea-albastră
Și de la Tisa pân' la Nistru.

În EL găsim oricând puterea
Orice impas de-a depăși,
Prin EL ne spunem mereu vrerea
Și conjugăm verbul "a fi".

Cu opera-i dumnezeiască
Dă seama de-un întreg popor,
Menit aici să veșnicească:
TRECUT, PREZENT și VIITOR !

Iar dacă săvârșim păcatul
De a-I rosti un singur vers,
Acesta ni-i Certificatul
De nemurire-n Univers !

De-aceea-n miez de Cireșar,
Când teii-și ning dalba lor floare,
Spre EL porni-vom, iar și iar,
Prinosul nostru de-închinare !

Mihai Caba

Ziarul Meridianul
oferă
spațiu publicitar.

La Teiul Sfânt din Copou, de Ziua Lui!

În Copou, la Teiul Sfânt,
întru cinstirea LUI,
Domnul cel cu floarea lui
albastră.

Domnul cel de nemurirea
noastră,
Mihai Eminescu!

Mihai Caba

Porni Luceafărul pe căi de nemurire

Așa gândim

Tu, ce-ai cuprins în a ta minte vechimea lumii, începutul,
Tot mersul timpului 'nainte, tot viitorul și trecutul,
Tristeți și multă-nfiorare și tot ce viața cea lumească
În dânsa încă taine are, în cea sințire omenească,
Și ce-i prin lumi nebănuite prin afunzimi din cel ceresc,
Cum nasc genuni în doar clipite ce-n timp apoi, se vestejesc,
Și câte omul îmi visează purtat de gând prin neștiut,
Și cât de-apururea cutează să facă veșnic început,
Tu, ai știut ca nimeni altul să dai iubirii înțeleș,
Tot coborât divin din 'nalul, să-l pui în suflet, omenesc.

*

Așa gândim noi, muritorii, la tine dragă Eminesc,
Când trec pe cer în șir cocorii spre cela capăt de lumesc,
Când jalea stă în gândul nostru, când cerul nopții îl privim,
Când ne-amintim de cel trecut, când clipa vieții o iubim,
Când două inimi întâlnite în mare taină se-ndrăgesc,
Când viselor tu dai aripe ce clipa vieții-o fericesc.

**

Iar de-n ceresc în miez de noapte îmi ești Luceafăr arzător,
Noi te-om simți mereu aproape și pururea ne fi-va dor,
De versul tău ce-i leac pe rană la orișicare muritor,
Și-i lacrimă de sfântă taină, e vis, nălțare și fior.

Mircea Dorin Istrate

•
W
W
W

◆
TVV

◆
R
O
•

D.V. Marin este astăzi TEZAUURUL UMAN VIU al județului (prof. dr. Luminița COZMEI, Ziua Presei Vasluiene)

Recunoștință și lumină culturală. Un gând de mulțumire pentru Trandafir Sîmpetru

Există oameni care nu se mărginesc la simpla participare la viața culturală, ci îi conferă profunzime, continuitate și rezonanță. Oameni-punte, care leagă creația de public, artistul de lume, emoția de cuvântul rostit și trăit. În această categorie rară se înscrie domnul Trandafir Sîmpetru.

La recentul eveniment cultural desfășurat la Bârlad, prilejuit de lansarea celor șapte volume (poezie, proză, teatru) și de spectacolul de seară, prezența domniei sale a avut o semnificație ce depășește cadrul formal al unei invitații. Ea a adus nu doar prestigiu, ci și o vibrație aparte, o formă de susținere autentică și discretă a actului de cultură. Nu este un fapt comun ca un editor și jurnalist să se afle în proximitatea scriitorilor nu doar prin intermediul tiparului, ci prin prezență vie, prin implicare directă și prin vocația de a construi legături între oameni și destine literare.

Trandafir Sîmpetru nu este doar editor, jurnalist sau organizator de evenimente culturale în țară și peste hotare. Este, în esență, un arhitect de întâlniri spirituale, un om care știe să adune laolaltă sensibilități, să creeze contexte fertile și să deschidă spații de dialog între artiști și public, între cultură și viața însăși. Într-o epocă a consumului rapid și a efemerului, el rămâne fidel ideii de construcție durabilă în plan cultural.

Pentru mine, prezența domniei sale la Bârlad, atât la momentul lansării volumelor, cât și la spectacolul de seară, a avut o încărcătură aparte. Momentul urcării pe scena teatrului și recitalul susținut au depășit registrul unui simplu act artistic, transformându-se într-o întâlnire vie între respect, colaborare și prietenie culturală. Sunt acele clipe rare pe care un scriitor le păstrează cu emoție, conștient fiind că alături îi stă nu doar un editor, ci un om care înțelege, din interior, travaliul creației.

Numeroși invitați au mărturisit bucuria descoperirii sale dincolo de rolul profesional, așa cum se revelează în firescul său uman: un om cald, deschis, implicat, purtător al unei energii culturale care inspiră și mobilizează.

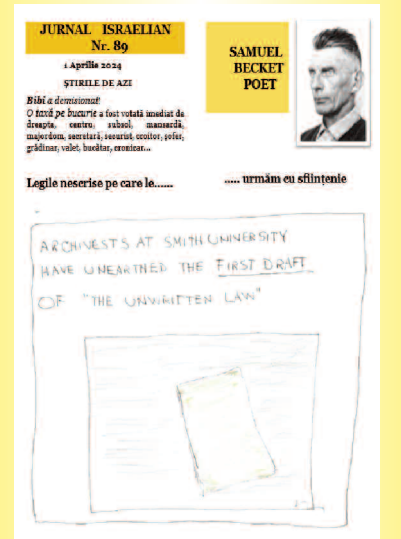
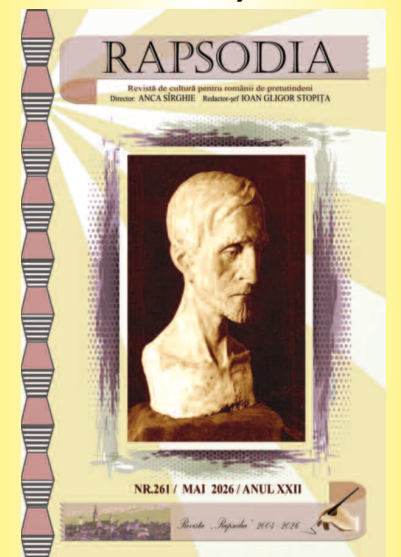
Pentru toate acestea, îi adresez profundă recunoștință și sincere mulțumiri, nu doar pentru sprijin și prezență, ci pentru felul în care reușește să transforme actul cultural într-o întâlnire vie între oameni, idei și destine.

Evenimentul de la Bârlad s-a constituit într-o veritabilă sărbătoare a spiritului românesc, iar contribuția domniei sale i-a conferit o lumină suplimentară, o adâncime și o semnificație care îi vor rămâne, în memorie.

Cu aleasă prețuire și recunoștință,

Viorica Cîmpeanu-Laurent

DIN PUBLICAȚIILE

COLABORATORILOR

COMUNICAT DE PRESĂ

Deschiderea Muzeului Etnografic din com. Șuletea, jud. Vaslui.

Muzeul „Vasile Pârvan” din Bârlad reprezintă una dintre instituțiile culturale de referință a județului Vaslui, deținând în prezent patru secții, respectiv: Istorie - Arheologie; Artă; Personalități Bârlădene și Bibliotecă; Științele Universului și ale Vieții. Acestea sunt specializate în cercetarea, conservarea și valorificarea patrimoniului cultural din multiple domenii ale cunoașterii, contribuind la dezvoltarea unei perspective interdisciplinare asupra evoluției comunităților locale și regionale.

Muzeul deține, însă, și un fond semnificativ de bunuri cu valoare etnografică: obiecte tradiționale de artă populară, piese artisanale, obiecte din gospodăria tradițională, textile și alte elemente de port tradițional, unelte, artefacte și instalații meșteșugărești specifice culturii tradiționale. ...

Miercuri, 24 iunie 2026, dată la care marcăm „Ziua Universală a Iei”, sărbătoarea Sânzienelor, precum și sărbătoarea religioasă dedicată nașterii Sfântului Ioan Botezătorul, Muzeului „Vasile Pârvan” Bârlad și Consiliul Județean Vaslui vă invită să participați, începând cu ora 13.00, la inaugurarea acestui important muzeu care aduce în atenție trecutul și prezentul din lumea satului, unul din puținele deschise în zona rurală a județului.

Programul va debuta cu o slujbă de sfințire a spațiului muzeal, oficiată de preotul Marius Parpalea, paroh la Biserica „Sf. Nicolae” din Șuletea, moment cu o încărcătură spirituală majoră pentru comunitate. De asemenea, în cadrul evenimentului sunt prevăzute alocuțiuni oficiale, susținute de reprezentanții mai

multor entități implicate în organizarea și sprijinirea proiectului.

Manifestarea va cuprinde un program artistic susținut de Grupul vocal „Pozitiv”, din cadrul Căminului Cultural „Virgil Caraivan” Șuletea, coordonat de Cătălin Hliban, Ansamblul folcloric „Răzeșii”, coordonat de prof. Dumitru Andrei și Orchestra Răzeșilor, ambele din comuna Pogonești.

Sub semnul triplei sărbători, la eveniment vor participa și membrele grupului tradițional Șezătoare Bârlădeană, coordonat de doamna Viorica Tănăsă, care vor aduce în atenția publicului, cămășile tradiționale pe care le-au creat în cadrul întâlnirilor de la muzeu precum și elemente legate de pașii parcurși în vederea confecționării unei ii.

Prezintă: dr. Mircea Mamalaucă, Bibliotecar Valentina Mureșan, Prof. Univ. Dr. Lăcrămioara Stratulat Muzeograf dr. Focșa.

Organizatori: dr. Mircea Mamalaucă, directorul Muzeului „Vasile Pârvan” Bârlad, bibliotecar Valentina Mureșan.

Vă invităm cu drag la evenimentul inaugural ce va avea loc în noua locație din str. Alexandru Ioan Cuza, nr. 13A, Șuletea, jud. Vaslui.

Parteneri media: PRO MEDIA, Bârlad Online, Jurnal FM, Vremea Nouă.

MUZEUL „VASILE PÂRVAN” BÂRLAD
Str. Vasile Pârvan, nr.1, cod. 731050

Date de contact:
Tel. 0235.421.691, 0335.404.746
Fax. 0235.422.211

**INAUGURAREA
MUZEULUI DE ETNOGRAFIE
„GHEORGHE FOCȘA”**

Miercuri,
24 iunie 2026,
ora 13⁰⁰,
Șuletea

PROGRAM:
Deschiderea muzeului
Slujbă de sfințire - pr. Marius Parpalea
Prezintă: director dr. Mircea Mamalaucă
muzeograf Ovidiu Focșa - Muzeul de Etnografie al Moldovei
prof. univ. dr. Lăcrămioara Stratulat - director general adjunct
Complexul Muzeal Național „Moldova” Iași

Alocuțiuni oficiale:
Ziua Universală a Iei
Prezintă: bibliotecar Valentina Mureșan - Muzeul „Vasile Pârvan”
Minixpoziție Grupul „Șezătoarea bărlădeană” condus de Viorica Tănăsă

Concert susținut de:
Grupul „Pozitiv” Șuletea, coordonat de director Cătălin Hliban
Ansamblul Folcloric „Răzeșii” din Pogonești, coordonat de prof. Dumitru Andrei

D.V. Marin este astăzi TEZAUURUL UMAN VIU al județului (prof. dr. Luminița COZMEI, Ziua Presei Vasluiene)

PRIMĂVARA...

...azvârle peste bord urâții nori
și-n nava ei, cântată des de barzi,
se plimbă cu iubirii-i bodyguarzi:
...cocori.
...lansează-n jur lumină și culori;
dar, vrând și umbră, pentru păsărele,
cireșii-și vor deschide largi umbrele
...de flori.
...dorind s-adune și niscai comori
la muncă le îndeamnă pe albine
și-acestea robotesc, cum pot mai bine,
...din zori.
...voind s-adune bani, tot trage sfori
la baciul moldovean, spre-a-l îmbuna
s-o angajeze păstoriță la
...miori.
...prepară,-n cupe fragede, licori
ce le oferă la vreun colț de drum,
făcând, ca vânzătoare de parfum,
...furori.
...seduce toți poezii visători,
momindu-i la distanțe mari de centru
spre scene ce sunt interzise pentru
...minori.
...se-amuză tachinând caișii, merii,
și vreo trei luni, e-un mare star cocheta,
dar va preda apoi, din mers, ștafeta
... chiar verii!

Eugen DEUTSCH

APĂRUTE
ÎN
MCR ...

Rătușca Gipsy

A-ntins-o rătușca Gipsy,
pe centură... să muncească,
cu armele din dotare,
clienții să-și mulțumească.

Cea mai veche meserie,
practică rătușca noastră,
și prin tiruri des se suie,
ca să se destrăbălească.

Atacă mândra rătușcă,
tirurile otomane.
Nu le iartă și le-mpușcă,
ca să nu moară de foame

Drăgălașii de aleși,
i-au răpit dreptul la muncă
și o vedem foarte des,
cum prin tiruri se tot urcă.

Am pus șefi să ne conducă...
Mereu greșim ce alegem.
de-asta pe biata rătușcă,
încercăm s-o-nțelegem.

Puiu Popescu

Un zâmbet cu Nicolae Viziteu

Panseuri...

- Când dușmanii ne întorc spatele, le vedem adevărata față.
- Canibalul care mușcase un dușman conchise: e rău la suflet, dar bun la gust.
- A căzut o stea! A murit un dictator ori sa născut un rege?
- Felinarul ce arde al iubirii și al dragostei gaz - inima.
- Pește? Unul care din lacul prostituției a ajuns în undița poliției.
- Când visezi că mănânci ciolanul înseamnă că ai pus la treabă osul.

Nicolae VIZITEU

RONDELUL ȘEFULUI

I-am făcut o epigramă,
N-am știut că mă complic...
Am sperat că ține seamă
Că eu nu-i sunt inamic.

Firu-n patru nu-l despice
Și nu fac din asta dramă;
I-am făcut o epigramă,
N-am știut că mă complic.

Șefu-atunci la el mă cheamă
Și-mi vorbește cam peltic:
„După ce că ești mai mic,
Pentru ce, măi panaramă,

Mi-ai făcut o epigramă?”
Constantin BUCOS

Epigrame

AVOCAT AL MAFIEI

Acesta-i adevărul gol:
Onoare n-am și nici salariu;
Am doar la tâmplă un pistol
Ce ține loc de onorariu.

Mihai BATOG-BUJENIȚĂ

PROPUNERE DE TROC

Furios și supărat
Că de bani eu m-am legat,
Popa-mi cere-n bățatură
Acatiste în... natură!

Elena MÂNDRU

INTERESUL, BATĂ-L VINA

Juna sexy, răpitoare,
Ce râvnea noi orizonturi,
Și-a ales un mire „mare”:
Ani cam mulți, dar multe conturi.

Ștefan BOBOC

TOPUL UMORIȘTILORE

De cine oare râdem mereu?
Un studiu a arătat cu greu
Că-n astă lume, cel mai mult umor
E-n gafele politicianilor.

Cornelia Livia BEJAN

VERIGA SLĂBICIUNILOR

Peste tot, la noi în țară,
Interesul poartă fesul,
Iar când șpaga o să moară
Dispărea-va interesul.

Vasile LARCO

MOMENT PRIELNIC

Abil e-oportunistul care
Găsește, uneori, pe-alese,
Și în porțița de scăpare
O cheie-a marilor succese.

Vasile LARCO

VALOAREA ONORARIULUI

De-l salut, spun: „am onoare”
Și expresia mi-e dragă;
Dar c-un onorariu mare
Nu pot fi-acuzat de șpagă.

Mircea POPOVICI

UN ȚĂRAN DE MODĂ VECHĂ

Luat cu treaba neglijase boala,
Pe doctorii nu cheltuiase bani,
În loc de leac, băuse vin cu oala,
Trăind bolnav... o sută zece ani!

Aurel POPESCU

BANCURILE SĂPTĂMÂNII!

Te încălzesc
fără creșterea facturii la gaze!

Accidentul

Doi ardeleni tăiau lemne, iarnă, frig
năprasnic.
– D-apoi, vere, cum de nu ai luat șapca aia cu
urechi?
– De când am avut accidentul, nu o mai port.
– Ce accident?
– Mi s-a oferit o palincă și eu nu am auzit!

de la

colaboratori

Georg Barth

Alegere

După ce dă cinci-șase beri pe gât, Bulă
își face curaj și abordează o femeie,
într-un bar:
– Câți ani ai, frumoaso?
– Bulă, nu e frumos să întreb așa ceva
o femeie!
– Atunci... Ce greutate, ai, frumoaso?
– 40 de ani.

D.V. Marin este astăzi TEZAUURUL UMAN VIU al județului (prof. dr. Luminița COZMEI, Ziua Presei Vasluiene)

ISTORICUL CULTULUI EROILOR

(continuare din numărul trecut)

La data de 20 octombrie 2004 s-a desfășurat cea de a V-a Conferință Națională a Asociației Naționale „Cultul Eroilor”, care a adoptat noul statut și a hotărât înființarea la nivel central a Consiliului Director Central și a Consiliilor Directoare la sectoarele capitalei, la județe, municipii, orașe și comune din România.

Consiliul Director Central dorind să-și perfecționeze activitatea, în anul 2009 a revăzut prevederile statutului, între altele stabilindu-se înființarea în municipii, orașe și comune a Birourilor subfilialelor „Cultul Eroilor”.

Adunarea generală a Asociației Naționale Cultul Eroilor din 20 martie 2011 a aprobat propunerea Biroului Executiv Central de a se adăuga în titulatura A.N.C.E. numele „Regina Maria”. Această propunere a fost avizată de Judecătoria Sectorului 1 București, în baza Hotărârii nr. 42.407/299/211, transmisă și filialelor județene ale Asociației. Și pe această linie s-a revenit la tradiția făurită în perioada interbelică.

Prin Hotărârea Guvernului României nr. 698, înregistrată în Monitorul Oficial nr. 619 din 19 august 2014, A.N.C.E. „Regina Maria” a primit Statutul de Utilitate Publică. În Statutul A.N.C.E. „Regina Maria”, la Articolul 10, Aliniatul 1, se prevede acordarea S.U.P. și filialelor și subfilialelor sale de la sectoarele municipiului București, municipiile, orașele și comunele din județele țării.

Comitetul județean Prahova a Societății Mormintelor Eroilor Căzuți în Război

În Județul Prahova s-a înființat Comitetul Societății Mormintelor Eroilor Căzuți în Război în anul 1920. Primul președinte executiv a fost generalul Teodor Teutu (Tăutu), care împreună cu membrii subfilialelor, cu reprezentanții administrațiilor locale, al Ministerului Apărării Naționale și Ministerului de Interne au adunat osemintele bunicilor noștri și ale militarilor străini în Cimitire Civile și Cimitirele militare pe care, le-au construit la „Bolovani” Ploiești, la Bușteni, Azuga, Sinaia, Comarnic, Câmpina, Vălenii de Munte, Tabla Bușii, Mizil și alte locuri. Remarcabile sunt preocupările pentru construirea de troițe și monumente ale eroilor în toate localitățile prahovene.

Comitetul Societății Cultul Eroilor Prahova a gândit și propus în perioada interbelică să realizeze mausolee ale eroilor la Ploiești în Cimitirul Eroilor „Bolovani”, la Câmpina, Sinaia, Azuga și Bușteni. Documentele se păstrează în Arhivele Militare București (U.M. 02600). Au existat preocupări și pentru realizarea de capele militare, însă nu au reușit să adune banii necesari.

De asemenea, după încheierea victorioasă a Campaniei militare din vara anului 1917, și a intervențiilor unităților militare din județul Prahova în Basarabia, pentru alungarea trupelor rusești și ucrainiene peste Nistru, la data de 5 decembrie 1918 s-a desfășurat în localul Berăriei „Moldavia” din centrul orașului Ploiești, strada M. Kogălniceanu, un banchet organizat de oficialitățile locale în onoarea ostașilor ploieșteni și prahoveni. Cu acest prilej au ținut discursuri înflăcărâte: colonelul în rezervă Ion Ștefănescu, fostul senator de Prahova George Dobrescu, primarul orașului Nelu Ionescu – Quintus, prefectul județului Prahova Ion Niculescu, deputatul Silviu Becescu, profesorul Grigore Niculescu, gl.bg. Ion Popescu, comandantul Diviziei 13 Infanterie Ploiești, col. Lascăr Caracaș, comandantul Brigăzii 9 Infanterie Ploiești.

Colonelul Ion Ștefănescu, susținut de colonelul Lascăr Caracaș și de ceilalți participanți, a propus realizarea unui monument al eroilor din Primul Război Mondial, în Piața din fața Primăriei orașului Ploiești. Propunerea a fost reluată de Comitetul județean al Societății Mormintelor Eroilor Căzuți în Războiul nostru cel mare. De realizarea proiectului s-a ocupat arhitectul Toma Socolescu, însă nu s-au găsit fondurile bănești necesare realizării monumentului.

În această situație, Comitetul de Inițiativă al Comitetului județean Prahova, l-a împuternicit pe marele arhitect Toma Socolescu să realizeze Proiectul Monumentului Eroilor din Cimitirul „Bolovani” care, a fost finalizat în anul 1924.

Asociația județeană „Cultul Eroilor” Prahova

Asociația județeană Prahova „Cultul Eroilor” s-a înființat la data de 24 octombrie 1994, din inițiativa unor cadre militare active și în rezervă, a unor preoți creștini și cadre didactice care, predau istoria, geografia, religia și alte discipline școlare. Printre fondatori au fost: col.(rz) Traian Nechita – președinte, col.(rz) ing. Vasile Horațiu – prim vicepreședinte, col. (rz) Constantin Chiper – vicepreședinte, col. (rz) Alexandru Dumitrescu – vicepreședinte, col. (rz) Tudor Ciora – secretar, col. (rz) Ion Vișan – membru, col. (rz) ing. Ion Georgescu - membru și alții reușind să-și creeze subfiliale în toate orașele și în majoritatea comunelor, care împreună cu reprezentanții administrației de stat, cu cadrele militare active și în rezervă sau retragere, cu veterani de război, cu cadre didactice și preoți creștini, cu majoritatea locuitorilor județului Prahova, cinstesc memoria înaintașilor noștri.

(continuare în numărul viitor)
col. (ret.) Constantin CHIPER

AUTORITATEA

Mircea Dorin Istrate

cu tot respectul pe care îl
pot, marșului sau de cultură
Dumitru H. Marin
așadar și pentru câte dorim să
face spre fala și curaj
și în viața noastră
18.06.2026

Minunea Românească

De la bisericuțele de lemn
la
Catedrala Neamului

Mircea Dorin Istrate

Minunea Românească

De la bisericuțele de lemn,
la
Catedrala Neamului Românesc
(Antologie de poezie religioasă)

~2026~

2026

AUTOGRAFELOR

Catedrala Neamului Românesc

Ca de noi să știe lumea, neamul ăsta creștinesc,
A născut de-alungul vremii, ici pe lumă de lumă,
Toți să vadă, că e-nstare să ridice-n mărețire,
El cu gându-i și cu mâna, falnic semn,
de veșnicire.

De din vremea depărtată, un Manole-n rostuire,
Rugător la 'nalte ceruri, îmi zidi o mânăstire,
Aibă-mi veacurile toate ce în urmă or să vină,
La ce încă să se-nchine omenetul,
în lumină.

Alții după el zidit-au, mărețte locuri sfinte,
N-aibă-n astă lume seamă, multe vremuri înainte,
E-o mândrie fără seamă să ne știe lumea toată
Arșuți cu har și daruri, binecuvântați
de soartă.

Muncitor, cu preasmeritul, ce și-l poartă-n pământesc,
Umbător pe calea vieții tot sub umbră de cereș,
Luptător cu nimeni altul, pentru pace și dreptate
Urmând sfânta lui credință, pusă-n tot și-nică
în toate.

I s-a împlinit dorința să îmi aibe-o catedrală,
Rug măreț de rugăciune, de țertări spuse-n sfială,
Ostenind să fie și el, ziditor de lucruri sfinte,
Muritor și cu păcate, cu scelșpire-n bob
de minte.

Azi, intrat-a-n rândul lumii, c-o minune fără seamă,
Nemurască-se de-apururi, de nimica n-aibă-mi teamă,
Este semn c-aici rămâne pentru cei ce ostenesc,
Sfânt lăcaș de-nchinăciune, într-u cei îmi iubesc.

Catedrala Mântuirii, pentru Neamul Românesc.

Mircea Dorin Istrate

18.06.2026

WWW.TVV.RO

O pasiune devoratoare în vremuri triste

Pașii destinului, greu de intuit și arareori întrevăzuți, urmăresc ca o umbră omul în evoluția și dezvoltarea sa, fără putința de a-i ocoli. Un fapt banal, o situație neprevăzută, o decizie greșită, o întâmplare nefericită, dar și o oportunitate neașteptată pot schimba oricând traseul pe care omul și-l propune și încearcă să îl parcurgă. Ce poate gândi un copil de 14 ani abia intrat în vârsta adolescenței, ca elev al unei școli profesionale, unde putea învăța o meserie spre care nu râvnea neapărat și care totuși, încerca vise mult peste posibilitățile materiale ale momentului?

Era conștient de faptul că nu avea o înzestrare specială, sărăcia era condiția sa și a marii majorități a generației sale și nici nu părea să aibă acel noroc în viață care să-l conducă spre culmile la care oricare tânăr visează. Valoarea avea doar trei luni de când se angajase ca muncitor calificat (tâmplar de mobilă și binale, conform pregătirii sale dobândită la Școala de Arte și Meserii din Suceava), la Combinatul de Celuloză și Prelucrare a Lemnului, complex industrial situat pe malurile râului Suceava, între localitățile Ițcani și Burdujeni, ambele limitrofe municipiului Suceava. Acest colos industrial, care avea în structura lui nu mai puțin de 22 de fabrici, toate cu profil de prelucrare a celei mai mari bogății regenerabile a țării - lemnul, fusese ridicat în mai puțin de trei ani (în plină epocă de industrializare a țării) și oferea locuri de muncă câtorva zeci de mii de oameni.

Câștiga puțin, aproximativ 500 lei/lună), la care se adăuga totuși cazarea gratuită în barăci muncitorești cu 40-50 de paturi supraetajate, populate cu oameni de toate categoriile, majoritatea proveniți însă din mediul rural. Era și perioada când se producea cea mai mare migrație internă din istoria României dinspre sat spre oraș, fenomen care va schimba complet configurația demografică a țării devastată de război și de ororile primelor decenii de dictatură comunistă.

Pentru acele vremuri câștigul pe care îl realiza părea suficient ca să asigure existența la limită a unei persoane solitare așa cum era Valoarea. Reușise în acest interval, să i-

a și examenul de admitere la liceul seral din Suceava, pe care mai încercase să-l urmeze concomitent cu școala profesională încă din perioada de elev al acelei școli, când tocmai se interzisese frecventarea a două sau mai multe forme de învățământ deodată, posibilă până atunci.

Auzise el de la niște colegi, că la Fabrica de Mobilă din Rădăuți (Bucovina), și ea nou construită, salariul ar fi mai bun, așa că pe la începutul lui octombrie 1962, după nici trei luni de activitate în combinatul citat mai sus, ceru transferul către această unitate, luă trenul de Rădăuți și descinse într-un orașel cu veche istorie și tradiție bucovineană (pe atunci capitală de raion), cu aproximativ 20.000 locuitori, unde s-a încadrat imediat cu un salariu de 602 lei pe lună, sumă din care, pe vremea aceea putea să-și asigure existența la oricare gazdă din târg, pentru că pensiunea completă putea însemna aproximativ 350 lei/lună.

A fost admis și ca elev al cursurilor serale ale liceului "Eudoxiu Hurmuzachi" (fostul liceu de băieți, apoi nr 1) din localitate, în baza transferului de la liceul din Suceava, unde dăduse admiterea și frecventase prima lună de școală. În oraș erau două licee (cândva unul de băieți și unul de fete), iar unitatea în care lucra îi asigura programul de muncă numai în schimburile I și III, pentru a-și putea urma cursurile serale, situație care se va perpetua timp de patru ani, pentru că unitățile aveau obligația să faciliteze accesul la învățământul liceal al tinerilor ce doreau acest lucru și nu erau puțini.

Găsise gazdă la o familie simplă (familia Zbiera), el cizmar și ea casnică, câștigându-și existența dintr-un mic atelier de cizmărie situat în mica curte a casei fără etaj, naționalizată de regimul comunist și trebuind să plătească chirie la stat, pentru că locuia în propria-i casă (?). Era o cutumă a sistemului care naționalizase tot ce însemna proprietate, noțiunea de proprietar devenind paria pentru societate. Valoarea împărțea camera cu fiul gazdei, Octavian, și el elev la același liceu, cursuri de zi însă, dar cu mai puțină atracție pentru carte, părinții sperând că tovarășia, unui coleg până la urmă, îl vor face să învețe mai bine.

**Valeriu Lupu – doctor în științe medicale
(continuare în numărul următor)**

Brâncuși despre operele de la Tg. Jiu !

(material trimis de colaboratorul nostru Mihail Miron)

Am aflat de la un doctor de aici, care acum este mort (a murit în 1999) și care a locuit lângă Tg. Jiu. Părinții săi au fost directori la școlile din Tg. Jiu: cea de băieți și cea de fete.

Tatăl sau, Matei Stoicoiu, a cumpărat o casă chiar în Tg. Jiu ca să fie aproape de școală.

Într-o vară, când se plimba prin parcul de la Tg. Jiu l-a întâlnit pe Brâncuși în parc. Ei se cunoșteau, căci fuseseră colegi în clasele primare.

L-a întrebat de ce a venit, iar el a spus că a venit ca să cerceteze locul în parc, unde să amplaseze niște monumente, care au fost comandate în memoria eroilor din primul război mondial.

Apoi Matei i-a spus că o să-i facă cunoștință cu fiul său, doctorul de care v-am spus, Traian Stoicoiu.

Astfel că atunci când Traian l-a cunoscut pe Brâncuși, a rămas impresionat. Traian era supărat când îmi povestea cum comuniștii au schimbat adevăratele nume ale operelor lui Brâncuși și anume:

Coloana nu se chema „Coloana infinitului”, ci „Coloana sacrificiului infinit” dat de eroii noștri.

Pe de alta parte, dacă numărați modulele din care este alcătuita coloana, veți obține un număr care reprezintă anul când a fost primul război mondial și se termina cu o jumătate din modul, adică reprezintă jumătatea anului respectiv.

Al doilea monument, așa cum l-a conceput Brâncuși, este o masa înconjurată de 12 scaune. Aceasta nu se chema „Masa tăcerii”, ci „Masa apostolilor neamului” (cele 12 scaune), iar în mijloc s-ar afla Iisus Christos (masa).

Al treilea monument arată ca o poartă, dar nici pe departe nu este poarta. Deci, nu se numea „Poarta sărutului”, ci monumentul „Întregirii neamului”, deoarece fiecare stâlp este alcatuit din 4 stâlpi uniți sus cu o grindă. Sărutul mai înseamnă și unitate. Deci acestea reprezintă 8 regiuni care trebuiau să se alipească patriei mame, România.

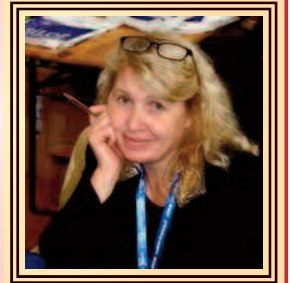
Trebuie să știe lumea ca Brâncuși a fost un sculptor simbolist. Comuniștilor nu le-au plăcut numele date de Brâncuși, operelor lui. De atunci a rămas așa, iar românii parca sunt drogați, nu vor să schimbe nimic.

Cu stimă, Liviu Popp

CU POEZIE

COLTUȘ

Viorica Cîmpeanu-Laurent

În memoria lui Eminescu

Pe-al limbii cer lucefăr viu răsare,
Din veac în veac, senin, călăuzitor,
Iar neamul nostru-i poartă cu mirare
Cununa de poet nemuritor.

Îți mulțumim că ai venit în lume,
Ca un izvor de dor și adevăr,
Că ai purtat al țării sfânt renume
Peste hotare, ca un sfânt străjer.

Din codri vechi și din câmpii albastre,
Ai strâns lumina graiului românesc,
Și-ai așezat-o-n versurile noastre,
Ca pe un dar ceresc și pământesc.

...
Te simțim astăzi printre noi, aproape,
În fiecare vers recitat încet,
Ca o lumină ce nu poate-apune,
Ca un lucefăr veșnic și discret.

Cei ce rostesc frumosul grai al țării,
Cei ce mai scriu cu suflet și cu har,
Te au alături pe cărarea zării,
Ca pe un sfânt și tainic făurar.

Din file vechi răsare iar povestea,
Și umple iarăși inimile-n zbor,
Căci niciodată nu apune vestea
Lăsată nouă de acest izvor.

Viața te-a pus la încercări amare,
Iar firul ei s-a frânt mult prea curând,
Dar ai lăsat o operă fără hotare,
Ce merge peste veacuri triumfând.

Și astfel, chiar de-ai părăsit pământul,
Prin versul tău rămâi nemuritor,
Căci încă-ți simțim azi cuvântul,
Trăind în noi, prin dorul de-al tău dor.

WWW.TVV.RO

D.V. Marin este astăzi TEZAUURUL UMAN VIU al județului (prof. dr. Luminița COZMEI, Ziua Presei Vasluiene)

anunț-reclama

WWW.TVV.RO

ADOPTAȚI RESPONSABIL!

Asociația Șerby Rescue & Adopt tel: 0742 754 156

Adoptă un suflet

tel: 0742 754 156

AICI,
CINEMA
ATENEURooftop
silent
CinemaPROGRAMUL LUNII
IUNIEPreț bilet
30leibilete pe
cinemaiasi.ro
și la casieria Ateneului16
iunie
21:00La vita è bella
regia Roberto Benigni
Ap12
COMEDIE20
iunie
21:00Dirty Dancing
regia Emile Ardolino
Ap12
ROMANTIC25
iunie
21:00Mamma Mia!
regia Phyllida Lloyd
AG
COMEDIE30
iunie
21:00Moulin Rouge
regia John Huston
Ap12
DRAMA18
iunie
21:00Scarface
regia Brian De Palma
AG
DRAMA23
iunie
21:00Grease
regia Randal Kleiser
Ap12
COMEDIE27
iunie
21:00Pulp Fiction
regia Quentin Tarantino
NIS
DRAMAATENEUL
NATIONAL
EUROPEAN
CINEMA18
iunie
21:00Scarface
regia Brian De Palma
AG
DRAMAPreț bilet
30leibilete pe
cinemaiasi.ro
și la casieria AteneuluiOferim spre închiriere 2 camere, baie bucătărie la
casă.

Vaslui, zona centrală.

Preț avantajos

telefon 0744.231380

ANUNT

Vând magazin mixt care are și condiții de locuit ca o casă,
în Bârlad, strada Cronicar I. Neculce, 19 bis, în spate la spitalul TBC.
PREȚ 50.000 euro/TELEFON: 0746.070.105

ANUNT

Vând 2 case cu teren împrejur,
de 4 ha, cu vie, livadă, izvor de apă,
bazin fibră sticlă 5 tone pentru grădina
zarzavat, acces la DJ Podu Turcului-
Tecuci. Din teren, 6400 mp este intravi-
lan și 0,5 ha lizieră de salcâm.
Preț 60.000 euro
TELEFON: 0746.070.105Închiriez hală și garaj
Relații puteți obtine la
telefon 0744.231380Vă reamintim:
Ziarul Meridianul
asigura
spațiul publicitar
celor interesați.Săptămânal editat de grupul de presă CVINTET TE-RA Vaslui
Str. Frunzelor nr.2 Vaslui. Cod 730158 – Tel. 0235.361.236Televiziunea Vaslui on-line
Tel. 0235.361.236

e-mail: secretcvint@yahoo.com

Director general: prof. dr. Dumitru V. MARIN-0744.231.380 (e-mail: marintvv@gmail.com)

Redactor Șef: Dumitru Marin
Tehnoredactare: Elena Bîrlădianu
Secretar de redacție: Dorin Ionel
Conducerea ziarului nu-și asumă
răspunderea pentru articolele semnate de
redactori.Redacția Huși: David Petru - 0755 077.553
Redacția București - Doinița Pintilie (Trocinescu)Tipărit la
TIPOART IDEA STUDIO S.R.L.
IasiAbonamentele se pot face la sediile
redacțiilor din Vaslui și BârladANUNT
Ziarul Meridianul
angajează redactor
Relații la tel. 0744231380

D.V. Marin este astăzi TEZAUURUL UMAN VIU al județului (prof. dr. Luminița COZMEI, Ziua Presei Vasluiene)

Prof. dr. Dumitru V. Marin – strălucitul „reper cultural” care a pus Vasluiul pe meridianele mapamondului

Când, printre interlocutorii literați români, consacrați sau în devenire, vine vorba despre vasluiianul prof. dr. Dumitru V. Marin, fără tăgadă, aprecierile exprimate în conversația înfiripată conduc unanim la o „pecete” definitorie, sintetizată în chiar titlul ales pentru eseu ce i-l dedic, acum, la ceasul de har aniversar, ce încrustează pe „răbojul timpului nestatornic”, cu cifre luminoase, „borna 85” a vieții sale trăitoare. Într-adevăr, născut pe meleagurile Giurgioanei din plasa Podu Turcului, în ziua de 28 Prier a leatului 1941, iată, că literatul de azi și omul-prieten de mai demult, Dumitru V. Marin, își prinde la „butoniera” vârstei, cu mare bucurie, cea de a 85-a primăvară!

Așadar, stimate Domnule prof. dr. Dumitru V. Marin: La Mulți Ani – 85, cu sănătate și cu tot ce are viața mai frumos și mai de folos în cele ce urmează! Și, da! Din orice punct de vedere s-ar putea privi sau urmări cu luare aminte „firul” vieții, operei și îndeletnicirilor neobosite ale scriitorului, jurnalist, istoric, prozator, monografist și etnolog vasluiian, cum este perceput în istoriografia românească, Dumitru V. Marin, s-ar putea spune negreșit, cu „voroave de hrisov”, fără să exagerăm câtuși de puțin, că „Domnia Sa și-a lăstărit întreaga viață și sufletul său simțitor într-o împlinire strădaniilor de propășire a Culturii pe tărâmurile de legendă ale Vasluiului.”

Desigur, afirmația făcută nu este una de simplă curtoazie sau de prefăcută admirație, cum, din păcate, se mai obișnuiește câteodată la unele manifestări festive, ci una temeinică, bazată pe soliditatea unor fapte incontestabile ale căror argumentații asupra înfăptuirii lor provine din rodnicia unor rezultate de excepție pe care, de-a lungul viețuirii, sărbătoritul și-a pus amprenta sa inconfundabilă, fără a lăsa loc unor oarece interpretări potrivnice sau opinii contrarii.

De altfel, numeroasele aprecieri despre activitatea laborioasă de mai multe decenii a literatului și jurnalis-

tului Dumitru V. Marin vin în sprijinul afirmației mele, iar pentru justificare, drept corolar, mă voi opri la doar câteva dintre ele: „Îl onorăm astăzi pe profesorul Dumitru V. Marin pentru impresionantul său drum în presă, pentru contribuția de excepție la patrimoniul mass-media și pentru vocația profesională, care au făcut peren și prețios efortul său de o viață pentru întreaga breaslă și pentru publicul destinat al unor materiale de certă valoare. Ne bucurăm că domnul profesor, care a făcut partea din conducerea centrală a Uniunii noastre (UZPR n.n.) la un moment dat, este alături de noi în ziua și la ora la care în urmă cu trei decenii punea bazele unui proiect de presă, care a rezistat și evoluat neîntrerupt.

(...) Profesorul Dumitru V. Marin a abordat toate formele jurnalismului și a manifestat o forță redutabilă de a aduna și păstra detaliile unei epoci pentru contemporani și pentru posteritate.”

Doru Dinu Glăvan

– președintele UZPR - extras din cuvântul rostit la evenimentul omagial al celor 30 de ani de la înființarea primului post TV de după 1989 (s.n.)

de către profesorul Dumitru V. Marin.

„Cultura și mai ales jurnalistică vasluiiană din ultima jumătate de secol este magistral reprezentată de grupul său de presă și prin opera sa de prof.dr. Dumitru V. Marin. El este cel mai redutabil lider cultural al generației.”

Mihai Batog-Bujeniță

– scriitor și președintele ALPI

„Dumitru V. Marin, gigantic, titanic, magnific, istoric, cultural, justițiar, recunoscător, dăruitor, impunător, înălțător, grațios și sincer, înțelept părinte, o adevărată horă românească!”

Ben Todică

– scriitor, Sydney – Australia

„Dumitru V. Marin, un om care înțelesese să facă presă adevărată, dar în același timp angajată în slujba unor valori democratice în care credea. Bun organizator, activ și integrat în comunitate...”

Prof.dr. Emil Constantinescu

– președinte al României

„Dumitru V. Marin este astăzi TEZAUURUL UMAN VIU al județului Vaslui!”

Prof.dr. Luminița Cozmei

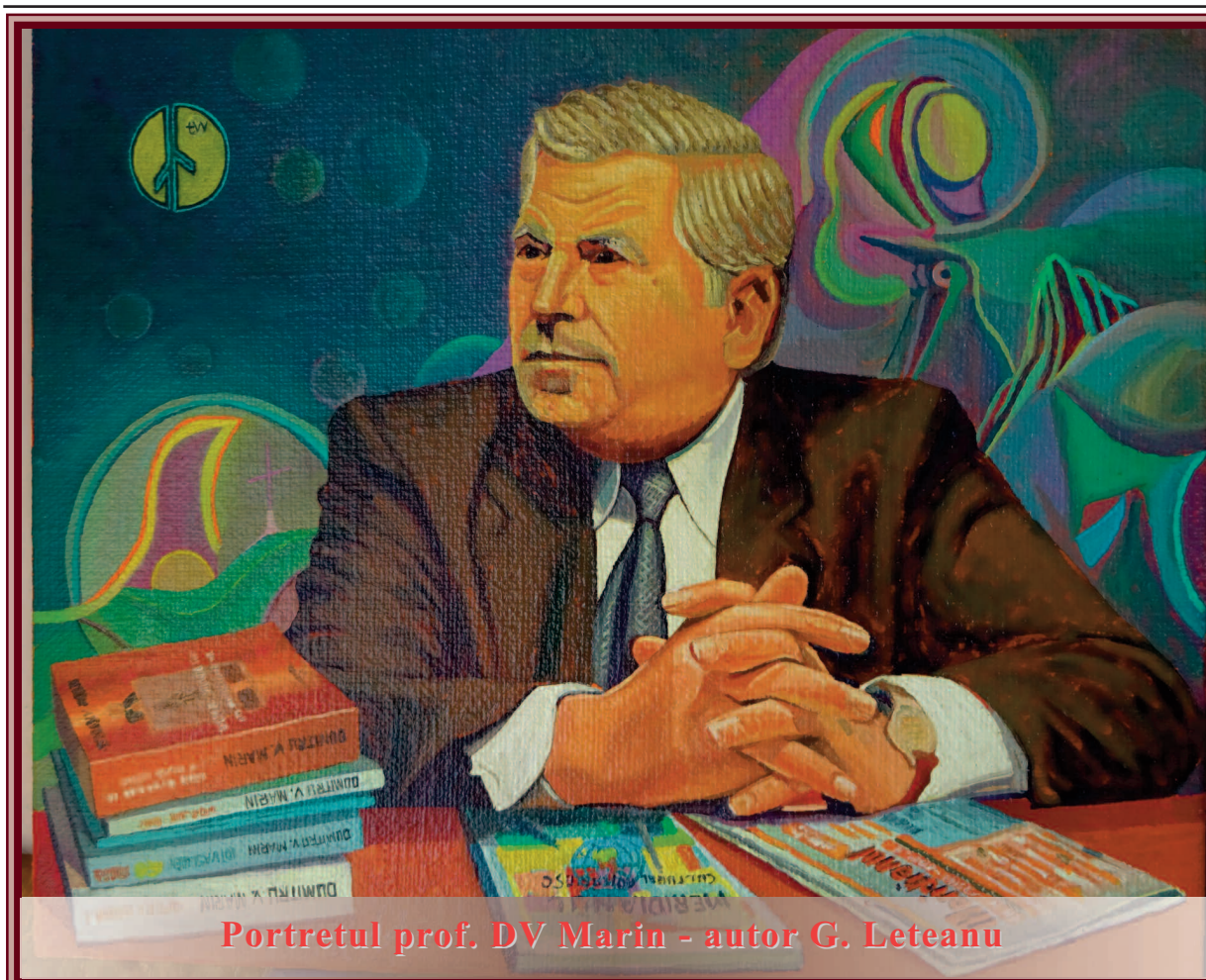
– Colegiul Național „C. Negruzzi” Iași

Mihai Caba

(Fragment din cartea

Repere Istoriografice Cultural-Moldovene

/Marin '85)

Portretul prof. DV Marin - autor G. Leteanu

PRIMIM MATERIALE
Pentru revista
Meridianul
Cultural
Românesc
nr. 46

WWW ♦ TVV ♦ RO

D.V. Marin este astăzi TEZAUURUL UMAN VIU al județului (prof. dr. Luminița COZMEI, Ziua Presei Vasluiene)